

Osebna izkaznica: PEGASTI VOLKEC (*Euroleon nostras*)

Besedilo in foto: Vesna Klokočovnik

Pegasti volkec (*Euroleon nostras*) je predstavnik družine volkcev (Myrmeleontidae) iz redu pravih mrežekrilcev (Neuroptera). Odrasli osebki volkcev nekoliko spominjajo na enakokrile kačje pastirje, vendar jih od njih ločimo predvsem po dolžini anten, ki so za razliko od kačjih pastirjev daljše in na koncu kijasto odebeljene. Slovensko ime je vrsta dobila po številnih temnih pegah na krilih odraslih osebkov (sl. 1). Odrasli osebki se pojavljajo v poletnih mesecih, nekje od julija do septembra.

Samice ležejo več jajčec v peščen substrat, na primer ob stavbe, pod skalne previse in napušče ob gozdnih poteh (sl. 2), torej na mesta, ki so zaščitena pred dežjem in direktno sončno svetlobo. Iz jajčec se izležejo ličinke (sl. 3). Te v svojem razvoju, ki traja od eno do dve leti, preidejo tri stadije, ki se razlikujejo po velikosti. V tretjem stadiju dosežejo velikost okrog 1 cm.

Tako odrasli kot ličinke so plenilci manjših členonožcev. Zanimiv je način lova plena pri ličinkah. Plen lovijo s pomočjo lijakastih pasti, ki jih izkopljejo v pesek (sl. 4). Mravlja, ki pade v takšno past, le redko pobegne, med poskusom pobega pa ličinka vanjo sunkovito meče pesek, dokler mravlja ne pristane v njenih močnih čeljustih.

Ko ličinka doseže določeno maso, se zabubi, tako da iz peska in svile naredi kokon v obliki peščene kroglice (sl. 5). Po približno mesecu dni se iz kokona pregrize odrasla žival, velika okrog 3 cm (razpon kril okrog 6 cm). Odrasli volkci so slabi letalci, aktivni večinoma v mraku in ponoči, zato jih tudi redkeje vidimo.

Pegastega volkca najdemo povsod po Sloveniji. Za Slovenijo je znanih šest vrst volkcev, vendar le dve vrsti gradita pasti za lov plena, poleg pegastega še navadni volkec (*Myrmeleon formicarius*), s katerim se pogosto pojavljata skupaj.

